Lietas arhīva Nr. K73-0091-22/5
ECLI:LV:ZRT:2022:0214.12812000518.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2022. gada 14.februārī

Zemgales rajona tiesa:
tiesnese I.Freimane,
piedaloties prokuroram I.Kunigam,
aizstāvei B.Miķelsonei,
cietušās pārstāvei /pers. S/,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260. panta otrajā daļā.

Aprakstošā daļa

Novērtējusi iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa

konstatēja

apsūdzētais **/pers. A/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajiem nodarīti smagi miesas bojājumi,** šādos apstākļos:

2016. gada 29. janvārī plkst. 00.42, diennakts tumšajā laikā, kad bija apmācies un sniegputenis, uz asfaltbetona ceļa seguma, slidenas, apledojušas brauktuves, /pers. A/ vadīja pasažieru autobusu "/Nosaukums A/", ar Igaunijas Republikas reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, reisā Nr./numurs/, maršrutā Rīga – Sanktpēterburga, Igaunijas Republikas teritorijā, virzienā no Tartu uz Jehvi, kur /vieta/, bija neuzmanīgs, nepārliecinoties par ceļu satiksmes drošību, nepietiekami koncentrējot uzmanību ceļa īpatnībām vadīšanas brīdī, meteoroloģiskajiem apstākļiem, neizvēlējās laika apstākļiem un ceļa apstākļiem atbilstošo braukšanas ātrumu, kā rezultātā zaudēja vadību par autobusu, un tas, nobraucot no ceļa, apgāzās uz labā sāna. /pers. A/ rīcības rezultātā pasažieru autobusa "/Nosaukums A/", ar Igaunijas Republikas reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pasažieri: /pers. B/ guva miesas bojājumus – daļēja labās augšējās ekstremitātes amputācija ar kaulu, muskuļu, nervu bojājumu, pilnīgs labās augšdelma artērijas plīsums, kreisā spieķa kaula slēgts šķembveida lūzums, kuri radušies vienā laikā, ar lielu spēku iedarbojoties cietam trulam priekšmetam, kas pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem (tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinums (akts) Nr./numurs/ no /datums/), kas ir bīstami dzīvībai; un /pers. C/ guva miesas bojājumus – traumatiska labās augšējās ekstremitātes amputācija līdz pleca locītavai, plaša brūce uz kreisā augšstilba priekšējās virsmas, kas pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem (tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinums (akts) Nr./numurs/ no /datums/), kas ir bīstami dzīvībai.

Ar šādām darbībām /pers. A/ pārkāpa arī Igaunijas Republikas Ceļu satiksmes likuma 50.panta trešās daļas nosacījumus, kas nosaka, ka vadītājam transportlīdzeklis jāvada ar situācijai atbilstošu ātrumu, nepieļaujot maksimālā braukšanas ātruma pārsniegšanu. Vadītājam: 1). izvēloties braukšanas ātrumu, jāņem vērā sava vadīšanas pieredze, satiksmes situācija, ceļa un transportlīdzekļa stāvoklis, kravas īpatnības, meteoroloģiskie apstākļi, satiksmes blīvums un citi ceļu apstākļi, lai spētu apturēt transportlīdzekli pirms uz ceļa redzamības robežas esošā šķēršļa, kuru vadītājam vajadzēja paredzēt; samazināt ātrumu un nepieciešamības gadījumā apstāties, ja to prasa apstākļi, sevišķi nepietiekamas redzamības gadījumā)", kas pielīdzināmi arī 2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 99. punktam: transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā).Tādējādi /pers. A/ pārkāpa ceļu satiksmes noteikumu prasības un to pārkāpšanas rezultātā cietušajiem nodarīti smagi miesas bojājumi kas bīstami dzīvībai.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu noliedza un tiesai liecināja, ka apsūdzībā norādītajā laikā vadīja norādīto autobusu reisā no Rīgas uz Sanktpēterburgu. Aptuveni 15-20 km no Rīgas bija piespiedu apstāšanās aptuveni 45 minūtes, jo kādam pasažierim palika slikti, pēc medicīniskās palīdzības saņemšanas viņš palika autobusā. Tuvojoties apdzīvotai vietai netālu no Jōhvi, izbraucot no meža audzes, aptuveni 200m aiz tās braucot pa kreisi uz lauku no kreisās puses negaidīti uzpūta spēcīga vēja brāzma un autobuss noslīdēja no ceļa labajā pusē. Centieni ar stūri iztaisnot braukšanas virzienu nedeva rezultātu. Ceļa labajā nomalē bija stāvs slīpums. Autobuss noslīdēja no ceļa un gandrīz uzreiz apgāzās uz labo sānu, turpinot slīdēt uz priekšu. Tas notika zibenīgi. To, ka klajumā šosejas braucamā daļa ir ledū, konstatēja pēc avārijas izkāpjot no autobusa. Centās palīdzēt pasažierei, kuras roka bija iespiesta. Pārinieks izsauca glābšanas dienestu, kas ātri ieradās.

Braukšanas laikā autobusa gaita bija stabila, nekādas sānslīdes nebija, dators rādīja ārējo gaisa temperatūru ap +1C līdz +3C. Uzsākot reisu, pasažieri tika brīdināti par piesprādzēšanās nepieciešamību. Kā vēlāk teica glābēji, cietušie pasažieri nebija piesprādzējušies. Ļoti nožēlo, ka notikuma rezultātā ir cietuši pasažieri. Nebija nodoma pārkāpt ceļu satiksmes noteikumus, tas notika apstākļu sakritības dēļ. Nevarēja paredzēt, ka būs tik spēcīga vēja brāzma.

No apskates protokolā (lietas 1.sējuma 1.-7. lapa, tulkojums 4.sējuma 2.-3.lapa) fiksētā izriet, ka apskate veikta no Tartu puses Jehvi virzienā. /vieta/ autobuss "/Nosaukums A/", reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pelēkā krāsā, guļ uz labā sāna, izmugures riteņi atrodas taisni, priekšējie riteņi pagriezti uz kreiso pusi. Autobusa priekšējais stikls labajā pusē izsists, aizmugures stikls sasists, labās puses sānos logi izsisti, salona vidū no vietas izrauts divvietīgais sēdeklis Nr.55 un Nr.56, kuriem blakus sniegā sarkans šķidrums. Jumta lūkas izbīdītas no vietas. Ceļa segums pastāvīgs, laika apstākļu dēļ slidens. Gaisa temperatūra 2,0 C, pūš ziemeļaustrumu vējš ar ātrumu 12,8 m/sek (pēc ilm.ee datiem) no kreisās puses, snieg slapjš sniegs. Ceļa atzīme slapjā sniega dēļ slikti redzama. Ceļa posmā atļautais braukšanas ātrums 90 km/h. No Tartu puses labajā pusē sākas nobraukšanas no ceļa pēdas 37,1 m attālumā pirms zīmes (112 un 123) un no ceļa ass līnijas līdz pēdu sākumam 5,7 m, ceļa malas platums 2,5 m, mērot no nepārtrauktās līnijas līdz nogāzei. Ceļa kreisajā malā ir slīpums. Attālums starp ceļa virsmas augstumu un zemes virsmu 1,5 m. Attālums starp ceļa virsmas augstumu un zemes augstumu 7,0 m no ceļa labās nepārtrauktās līnijas. 34,40 m attālumā no pēdu sākuma 6,9 m no labās nepārtrauktās līnijas sniegā ir divas

virsbūves detaļas ar sarkanu svītru. No pēdu sākuma 40,3 m attālumā un 8,4 m attālumā no labās nepārtrauktās līnijas uz lauka ir caurums sniegā 1,7 m izmērā paralēli ceļam, 1,5m platumā un 0,3 m dziļumā. 1,7 m attālumā no bedres Tartu virzienā atrodas liels akmens. 48,0 m attālumā no pēdu sākuma un 8,2 m attālumā no labās nepārtrauktās līnijas sniegā ir riteņa vāks. No pēdu sākuma līdz autobusa aizmugures kreisās puses ritenim 65,6 m. No Tartu puses ceļazīme (112 un 123) atrodas kreisajā pusē. Ceļa braucamās daļas joslas platums dzelzceļa ceļazīmes līnijā (no Jehvi puses) 3,75 m (pretējais virziens) un tajā pašā satiksmes virzienā 3,9 m. No zīmes līnijas līdz autobusa kreisajam aizmugures galvenajam ritenim 27,1 m un no ceļa ass līnijas līdz šim ritenim 16 m. No aizmugures riteņa līdz pirmajam ritenim 6,6 m. No ceļa ass līnijas līdz autobusa pirmajam ritenim kreisajā pusē 14,1 m.

Autotehniskās ekspertīzes aktā (lietas 1.sējuma 208.-225. lapa, tulkojums 4. sējuma 74.-81. lapa) fiksēts, ka no akta izpētes daļā veiktajiem aprēķiniem izriet, ka, piemēram, maksimālais sānvējš, kurš pēc meteoroloģiskajiem datiem bija negadījuma vietā, pats par sevi neapšaubāmi predestinē autobusa sānslīdi un apgāšanos statiskā (nekustīgā) stāvoklī. Šajā gadījumā autobusa kustības parametri, braukšanas attālums gar ceļu un novirze pa labi pirms nobraukšanas no ceļa, raksturīgi sānvēja un maza saķeres lieluma, kā arī šiem autobusa braukšanas ātruma (pārāk liels) apstākļu savstarpējai mijiedarbībai. Ja autobusa ātrums būtu bijis ievērojami mazāks, mazāki būtu gan nelabvēlīgie rotācijas momenti, pacelšanas spēki, gan attiecīgi sānu novirzes attālums. To, ka ceļa un laika apstākļi ir nelabvēlīgi, vadītājam iepriekš objektīvi bija jābūt saprotamiem.

No ekspertīzes akta (lietas 1.sējuma 192.-204. lapa, tulkojums 4. sējuma 68.-71. lapa) izriet, ka ņemot vērā drošības jostu stāvokli pasažieru vietās pēc ceļu satiksmes negadījuma, secināts, ka cietušais /pers. C/ nebija piesprādzējies ar drošības jostu. Ņemot vērā drošības jostu stāvokli pasažieru 8.vietā pēc ceļu satiksmes negadījuma, secināms, ka cietusī /pers. B/ varēja būt piesprādzējusies ar drošības jostu. Atzīmēts, ka tam, vai pasažieri, kuri atradās autobusa labās puses sēdekļu rindā, bija vai nebija piesprādzējušies, principā nav nozīmes, jo autobusam krītot uz labajiem sāniem, viņu ķermeņu augšdaļas tik un tā pārvietojās pa labi, un izsisto logu dēļ viņu ķermeņu augšdaļas sasisto stiklu dēļ varēja iestrēgt starp zemes virsmu un autobusa daļām (sēdekļa atzveltni, logu rāmjiem u.c.), neatkarīgi no tā, bija vai nebija piesprādzējušies ar drošības jostām.

No ekspertīzes akta (lietas 1.sējuma 230.-243. lapa, tulkojums 4. sējuma 82.-86. lapa) izriet, ka autobusa sistēmās, kuras nodrošina tā vadību, nav atrastas tehnisko bojājumu pazīmes, kuras varētu neatkarīgi no vadītāja gribas, ietekmēt transportlīdzekļa vadāmību pirms notikušā ceļu satiksmes negadījuma.

No tiesu-medicīniskās ekspertīzes aktos secinātā izriet, ka konstatētie miesas bojājumi: /pers. B/ (lietas 2.sējuma 57.-65. lapa, tulkojums 5. sējuma 32.-39. lapa) – daļēja labās augšējās ekstremitātes amputācija ar kaulu, muskuļu, nervu bojājumi, pilnīgs labās augšdelma artērijas plīsums, kreisā spieķa kaula slēgts šķembveida lūzums, radušies vienā laikā, ar lielu spēku iedarbojoties citam trulam priekšmetam (priekšmetiem), lēmumā norādītajā laikā un apstākļos, kas kopumā nodara smagu dzīvībai bīstamu kaitējumu veselībai, pēc bīstamības dzīvībai pazīmes nodarīšanas brīdī; /pers. C/ (lietas 2.sējuma 106.-115. lapa, tulkojums 5. sējuma 68.-75. lapa) – traumatiska labās rokas augšējās ekstremitātes amputācija līdz pleca locītavai, plaša brūce uz kreisā augšstilba priekšējās virsmas, kas radās vienlaikus no cieta trula priekšmeta (priekšmetu) iedarbības ar lielu spēku trieciena laikā, iespiešanas un stiepšanas pret transportlīdzekļa salona izceltajām daļām, lēmumā norādītos laikā un apstākļos ceļu satiksmes negadījuma brīdī, ievainojumi kopumā dzīvībai rada smagu kaitējumu veselībai.

Cietusī /pers. B/ tiesai liecināja, ka 2016. gada 29. janvārī brauca ar autobusu "/Nosaukums B/" no Rīgas uz Sanktpēterburgu, sēdēja tuvu autobusa vadītajām. Pasažierim, kas sēdēja autobusa aizmugurē, bija palicis slikti, autobuss apstājās, gaidīja *ātro palīdzību*. Apmēram pēc 40 minūtēm vai stundas turpināja ceļu, bija sajūta, ka braucam ļoti ātri. Bija 7.vieta, sēdēja tuvāk ejai un, kad meitene izkāpa, apsēdās pie loga, aizmiga. Pamodās no sieviešu kliedzieniem. Redzēja, ka priekšējā logā sitās sniegs. Tad kaut kur, atceras lidojuma sajūtu un triecienu. Ceļu neredzēja, bija putenis, sniegs, autobuss apgāzās uz labajiem sāniem un sāka slīdēt. Palika savā sēdeklī, labā roka iestrēdza, ar kreiso roku mēģināja piecelties. Pēc kāda laika atbrauca glābēji vai ātrie. Kādā brīdi dzirdēja skaņas, tad atslēdzās. Glābšanas procesu neatceras. Kad pamodās, uzzināja, ka ir /Nosaukums C/. 2016.gada 7.aprīlī atgriezās Rīgā. Pēc tam rokai tika veiktas vairākas operācijas.

Cietušais /pers. C/ tiesai liecināja, ka 2016.gada 29.janvārī kā pasažieris autobusa /Nosaukums B/ brauca no Rīgas uz Sanktpēterburgu. No Rīgas izbrauca vakarā, apmēram pēc stundas kādam bija epilepsijas lēkme. Tajā momentā bija blakus, sniedza pirmo palīdzību. Tad tika izsaukta ātrā palīdzība, kas ieradās 40-50 minūšu laikā, pacientu apskatīja. Pēc tam brauca tālāk. Aiz Tartu sākās vējš un lietus. Autobusa vadītājs gribēja iedzīt nokavēto laiku sakarā ar kavēšanos, kad gaidīja ātro palīdzību, brauca ātri, neskatoties uz laika apstākļiem. Pats bija piesprādzējies ar drošības jostu un sēdēja autobusa aizmugurējā daļā. Pēdējais, ko atcerās, bija vadītāja kliedziens. Pirms tam pats bija noņēmis drošības jostu, lai ietu uz tualeti. Kad atguva samaņu, atradās pie tualetes un kafijas aparāta, no rokas rēgojas kauls. Glābēji aizveda uz slimnīcu, kur veica operāciju.

Liecinieks /pers. D/ tiesai liecināja, ka /pers. A/ ir pārinieks, šoferis ar stāžu. Abi veica reisu no Rīgas uz Sanktpēterburgu. Šoferis pirms braukšanas uzsākšanas pasažierus brīdina par piesprādzēšanās nepieciešamību, aicina piesprādzēties. Taču pienākumos neietilpst pārbaudīt, vai katrs pasažieris piesprādzējas. Reisā bija kavēšanās, jo autobusā pasažierim palika slikti, izsauca ātro palīdzību, par to ziņoja dispečeriem, lai informē pasažierus Igaunijas pilsētās. Turpināja reisu, nebija nepieciešamības *lidot*. Kad izbrauca no meža, bija stiprs sānu vējš, sekoja viens vēja pūtiens un saka vilkt uz labo pusi un noslīdēja no ceļa, ceļa apmales bija apledojušas, tāpēc nebija kur aizķerties. Pats sēdēja turpat blakus, 3.un 4. vietā un visu redzēja, tur nebija iespējams neko izdarīt, lai kāds nebūtu profesionālis. Ceļa posmu var raksturot kā slikti apkalpotu, ļoti bieži slikti tīrīts, nekad nekaisa. Tad ar /pers. A/ izsita logu, viņš palīdzēja pasažieriem, pats aizgāja uz ceļa un garāmbraucošā transportlīdzekļa vadītājs izsauca ātro palīdzību, jo pašu telefoni aizlidoja. Ko varēja, to paši palīdzēja pasažieriem. Ļoti ātri ieradās ātrā palīdzība, policija, glābēji. Avārijas laikā piesprādzējušies pašažieri cieta mazāk. Konkrētajā situācijā nevarēja paredzēt, ka izbraucot no meža, būs sānu vējš, bija viens pūtiens un neko nevarēja izdarīt. Ceļa tīrītāji strādā rīta pusē, braukšanas apstākļi ļoti slikti. Ja zinātu, kas gaida priekšā, tad brauktu lēnāk, bet to nevar paredzēt. Autobusa ātrums visu ceļu bija ap 80-90 km/h, bet konkrēti pirms ceļa negadījuma to nezina. Kad bija pie Jehvi, ceļš nebija kaisīts. Kad apgāzās, konstatēja, ka ir slidens. Kad brauca pa ceļu, nevarēja pamanīt, vai ceļš nokaisīts. Apledojumu var izskaidrot, ka varbūt mainījās temperatūra. Braucot pa mežu, vienmēr ir siltāk, klajā laukumā, kur stiprs vējš, apledo ātrāk.

Liecinieks /pers. E/ tiesai liecināja, ka 2016.gada 29.janvārī brauca ar sievu un viņas vecākiem no Valgas uz Karēliju caur Sanktpēterburgu. Sēdēja autobusā, kreisajā pusē, vadītāja pusē, vietas numuru neatceras, iespējams, ka 14.vieta. No tās pārsēdās uz blakus vietu, sieva sēdēja blakus. Bija brīži, kad mierīgi sniga, brīžiem varēja just vēja brāzmas. Ceļš bija slikts, laika apstākļi ļoti nelabvēlīgi. Braucot autobusā kādam bija palicis slikti, tika saukta *ātrā palīdzība*. Par to, kas bija noticis iepriekš, dzirdēja no pārējiem pasažieriem. Tika zaudēts laiks un autobuss Valgā ieradās ar stundas kavēšanos. Līdz notikuma vietai autobusa kustība bija līgana, varēja just, ka vadītājs steidzas un cenšas braukt ātri. Ceļa posmā, kur notika ceļu satiksmes negadījums, ir klajš lauks, ziemeļrietumu vējam nebija nekāda šķēršļa un tā ātrums varēja būt 20-25 metri sekundē. Autobusa vadītāji laikam gribēja iekļauties grafikā. Ceļu satiksmes negadījumā autobuss ar priekšgalu ieslīdēja grāvī. Brīdī, kad notika avārija, snauduļoja, negulēja. Autobuss apgāzās uz labo pusi, ja skatās attiecībā no šofera atrašanās vietas. Domā, ka vēja brāzmas autobusu apgāza. Viņaprāt, šoferis brauca ātri, iespējams ap 60-70 km, bet nevar pateikt konkrētu ātrumu.

Liecinieks /pers. F/ tiesai liecināja, ka uztur pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības (lietas 3.sējuma 169.-173.lapa, tulkojums 6.sējuma 117.-125.lapa) par to, ka 28.01.2016. plkst. 18.45 izbrauca ar /Nosaukums B/ autobusu no Rīgas autoostas kopā ar draugu /pers. G/. Pašam bija 18. vieta, draugam 17.vieta. Pievērsa uzmanību tam, kad Igaunijā brauca uz Narvas pusi, aptuveni plkst. 00.00 naktī, stipri sniga. 29.01.2016. ap plkst. 00.26 sāka iemigt. Tad izdzirdēja, ka kāds priekšā lamājās, un sajuta, ka autobuss sāka svērties uz labo pusi, pēc tam apgāzās uz labo pusi grāvī.

Piecēlās, ieraudzīja, ka /pers. G/ ir sasista lūpa un tek asinis. Redzēja, ka daļa pasažieru nokrituši uz grīdas, kreisajā pusē kliedza sieviete. Pēc tam kāds vīrietis izsita autobusa griestos l ū kautr tọ cilvēki līda ārā. Lai palīdzētu cilvēkiem tikt laukā, aizgāja uz autobusa aizmugurējo daļu, ieraudzīja, ka viens vīrietis ir saspiests ar sēdekļiem, un viņam nav rokas, bija redzams tikai kauls. Policija atbrauca diezgan ātri kopā ar *ātro palīdzību*. Viņam un /pers. G/ nebija smagu traumu un uz slimnīcu nebrauca. Nav pārliecināts, ka vadītājs būtu pārsniedzis ātrumu.

Liecinieki pirmstiesas procesā analogi liecināja, ka 28.01.2016. plkst. 18.45 izbrauca reisā no Rīgas uz Sanktpēterburgu, pēc izbraukšanas kādam pasažierim kļuva slikti, tika izsaukta *ātrā palīdzība,* mediķi viņam sniedza palīdzību, pēc aptuveni 30-40 minūtēm autobuss turpināja kustību. /pers. H/ (lietas 2.sējuma 124.-127.lapa, tulkojums 5.sējuma 82.-85.lapa) autobusā sēdēja 9.vietā kreisajā pusē. Tuvojušies Igaunijai, dzirdēja, ka šoferi brīdināja, ka autobuss kavējas, lai par to pabrīdina sagaidītājus. No tā secināja, ka ceļš nebija īsti drošs un šoferi brauca uzmanīgi. Pēc tam iemiga un avārijas sīkumus neatceras. Miegā izdzirdēja pasažieru kliedzienus, sajuta, ka autobuss sasveras uz labo sānu. Noreaģēja kā varēja, sagrupējās un noliecās uz priekšu. Tajā brīdī autobuss nobrauca no ceļa un nogāzās uz labā sāna, bet pēc tam uz sāna aizslīdēja pļavā. Nokļuva apmēram pie 12. vietas autobusa labajā sānā. Trieciena pret zemi laikā autobusa labajā pusē izsitās stikli. Pēc 10-15 minūtēm ieradās glābēji, *ātrā palīdzība.* /pers. I/ (lietas 2.sējuma 161.-166., 170.-175.lapa, tulkojums 5.sējuma 110.-117., 119.-122.lapa) brauca kopā ar draudzeni /pers. J/, vadītājs paziņoja, ka visiem pasažieriem jāpiesprādzē drošības jostas. Atbilstoši biļetei autobusā bija 26.vieta, rindā aiz vadītāja, pie loga, tur visu laiku sēdēja. Neatceras, cik bija pulkstenis, ārā bija tumšs, pēkšņi izdzirdēja sievietes kliedzienu, tobrīd ieraudzīja, ka autobuss sāka velties uz labo ceļa malu. Domā, ka nebija piesprādzēta, jo avārijas laikā izlidoja ejā starp sēdekļiem. /pers. J/ (lietas 3.sējuma 35.-40.lapa, tulkojums 6.sējuma 22.-30.lapa) brauca kopā ar draudzeni /pers. I/, bija 27. vieta. Snauda, bija klusu un mierīgi. Autobuss brauca normāli, nebija nekādu asu pagriezienu. Kādā brīdī strauji nokrita uz labā sāna starp sēdekļiem labajā pusē, /pers. I/ atradās blakus. /pers. K/ (lietas 2.sējuma 194.-209.lapa, tulkojums 5.sējuma 136.-152.lapa) brauciena sākumā sēdēja 5.vietā, piesprādzējusies ar drošības jostu. Taču tajā vietā nedarbojās iebūvētā planšete, tādēļ pārsēdās uz citu vietu, kuras numuru nezina, kreisajā rindā, tuvāk rindas beigām, pie loga. Nepaspēja piesprādzēties ar drošības jostu, ieslēdza monitoru un sāka skatīties filmu, aptuveni pēc 10 minūtēm notika avārija. Brauciena laikā sniga slapjš sniegs, bija slikti apstākļi. Viņasprāt, autobuss novirzījās uz pretējo braukšanas joslu un, iespējams, ieraudzīja pretī braucošo automašīnu, strauji pagriezās uz savu joslu un izlidoja no ceļa. /pers. L/ (lietas 3.sējuma 1.-5.lapa, tulkojums 6.sējuma 3.-6.lapa) sēdēja 32. vietā, kas atradās tieši aiz otrās izejas autobusa vidū. Daudzi autobusā gulēja, nevarēja iemigt, visu laiku vai nu atvēra vai aizvēra acis. Atceras, ka brauca pa ceļu, abās pusēs bija mežs. Ieraudzīja, kad izbrauca uz lauka, autobusu sanesa, tas apgāzās uz labajiem sāniem. /pers. M/ (lietas 3.sējuma 21.-24.lapa, tulkojums 6.sējuma 15.-17.lapa) autobusā nebija piesprādzējies ar drošības jostu, negulēja, sazinājās internetā ar savu sievu. Nesajuta, ka autobusa vadītājs pārsniegtu braukšanas ātrumu. Sajuta, ka kaut kas notiek, kāds iekliedzās autobusa priekšgalā, tāpēc piecēlās un pārsēdās uz blakus sēdekli no loga. Tobrīd ieraudzīja, ka autobuss nobrauca no ceļa uz apmali, apgāzās pilnībā uz labo pusi un turpināja kustību uz labā sāna, tad kustība beidzās. Kad piecēlās kājās, saprata, ka stāv sniegā, apkārt bija tumšs. /pers. N/ (lietas 3.sējuma 52.-60.lapa, tulkojums 6.sējuma 32.-43.lapa), autobusā bija 52. vieta, bet pārsēdās, jo bija tāda iespēja, kādā brīdī, iespējams, aizmiga. Atceras, ka stāv autobusā un cenšas saprast, kas notika. Nevarēja saprast, kur atrodas krēsli, kur ir augša, kur apakša. /pers. O/(lietas 3.sējuma 74.-79.lapa, tulkojums 6.sējuma 48.-56.lapa) autobusā bija 35.vietā, pie loga, labajā pusē aiz kafijas aparāta, blakus neviens nesēdēja. Aizmugurē sēdēja divi vīrieši, viens no tiem izkāpa Tartu. Palika tikai tas, kurš sēdēja pie loga. Pēc apstāšanās Tartu, viņa aizmiga. Pamodās no kliedzieniem. Cik bija pulkstenis, nezina. Atvērot acis, ieraudzīja sniegu, gulēja uz kreisā sāna sniegā, blakus savam krēslam. Saprata, ka kaut kas ir noticis. Sākumā pat nesaprata, uz kura sāna atrodas autobuss. Autobusā dega gaisma, taču tā burtiski uzreiz nodzisa un palika ļoti tumšs. Vēlāk kāds no policijas vai *ātrās palīdzības* darbiniekiem, teica, ka ir vējains, autobusu varēja nonest ar spēcīgu vēja plūsmu, kā arī šis ceļa posms bija ļoti slidens./pers. G/ (lietas 3.sējuma 91.-95.lapa, tulkojums 6.sējuma 60.-67.lapa) pēc plkst. 23.00 aizvēra acis, taču pamodās, redzēja, ka ārā snieg sniegs, pēc 3-5 minūtēm izdzirdēja cilvēku kliedzienus. Neko nesaprata, nokrita uz labo pusi, sasitoties pret kaut ko ar seju, un tajā brīdī jau stāvēja kājās sniegā iekšā autobusā, kurš atradās uz labā sāna, labajā pusē nebija stiklu. /pers. P/ (lietas 3.sējuma 114.-119.lapa, tulkojums 6.sējuma 78.-87.lapa) pa ceļam gulēja, skatījās kino, ausīs bija austiņas, sēdēja uzlikusi kājas uz otra sēdekļa, ar muguru pret eju. Kādā mirklī saprata, ka viņi gāžas uz labo pusi. Kad autobuss pārstāja kustēties, saprata, ka tas guļ uz labajiem sāniem. Diezgan ātri uz notikuma vietu atbrauca glābēji, *ātrā palīdzība,* kāds vīrietis teica, ka autobuss nokļuva ceļa sliedē. Nevar pateikt, vai vadītājs pārsniedza ātrumu vai nē. /pers. R/ (lietas 3.sējuma 204.-208.lapa, tulkojums 6.sējuma 138.-142.lapa) autobusā sēdēja 6. vietā, rindā aiz šofera pie ejas. Caur priekšējo stiklu viņai bija labi redzams, ka ārā sniegputenis. Neatceras, cik bija pulkstenis, negulēja. Pēkšņi izdzirdēja, ka šoferis iekliedzās. Paskatoties pa labi, ieraudzīja, ka autobusu sanes uz ceļa nomali pa labi un tas krīt. Kas bija tālāk, neatceras. Sajuta, ka uz viņas ir sniegs un stikla lauskas, kad piecēlās, stāvēja sniegā un stiklos. Autobuss bija apgāzies uz labo sānu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 1. panta pirmo daļu pie krimināatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Krimināllikuma 9. panta otrā daļa nosaka, ka noziedzīgs nodarījums atzīstams par izdarītu ar tiešu nodomu, ja persona apzinājusies savas darbības vai bezdarbības kaitīgumu un to apzināti veikusi vai pieļāvusi vai arī apzinājusies savas darbības vai bezdarbības kaitīgumu, paredzējusi nodarījuma kaitīgās sekas un vēlējusies to iestāšanos.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124. panta otrajai daļai kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un šajā likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Juridiskajā literatūrā norādīts, ka noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija ir pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normā paredzētā konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm (*Krastiņš U. Noziedzīgs nodarījums. Rīga. Tiesu namu aģentūra, 2000, 26.lpp*.).

Lai iestātos krimināatbildība pēc Krimināllikuma 260.panta, ir jākonstatē noziedzīga nodarījuma sastāva obligātās pazīmes, tajā skaitā tas, ka transportlīdzekļa vadītājs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumus, ir iestājušās panta attiecīgajā daļā paredzētās sekas, cēloniskais sakars starp Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu un sekām, transportlīdzekļa vadītāja vaina Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanā un seku izraisīšanā (*skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, D.Hamkovs. Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV) – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016,407.lp*.).

Apsūdzētais /pers. A/ liecināja, ka negadījums notika stipras vēja brāzmas rezultātā. No tiesu autotehniskās ekspertīzes atzinumā izteiktiem secinājumiem, ko tiesas sēdē uzturēja tiesu autotehniskais eksperts, izriet, ka vadītājs nebija izvēlējies konkrētiem laika apstākļiem atbilstošu ātrumu, kā rezultātā notika ceļu satiksmes negadījums. Ievērojot autobusa sānu virsmas platību, samazinot braukšanas ātrumu, pastāvēja iespēja izvairīties no tā saslīdēšanas. Par sliktiem laika apstākļiem, vēja brāzmām, subjektīviem viedokļiem par autobusa pārāk lielo braukšanas ātrumu savās liecības norādīja vairāki pasažieri.

Kā izriet no /pers. A/ liecībām, viņš pa šo maršrutu brauca jau iepriekš. Tādējādi ceļa apstākļi jau bija zināmi, kā arī tas, ka izbraucot no meža klajā laukā ceļš var būt apledojis. Ceļu dienesta apkalpojošais transports tajā ceļa posmā netika redzēts. Kā pats norādīja, ceļu dienests strādā no rīta.

Tiesa secina, ka /pers. A/ bija jārīkojas saskaņā ar CSN prasībām, tas ir, ievērojot sava transportlīdzekļa īpatnības, jāizvēlas braukšanas ātrums, atbilstošs braukšanas apstākļiem un konkrētajai situācijai uz braucamās daļas. Tādējādi ceļu satiksmes negadījums radās transportlīdzekļa vadītājam izvēloties ceļa apstākļiem neatbilstošu braukšanas ātrumu.

Tiesai nav pamata apšaubīt cietušo un liecinieku liecību patiesumu, jo tās ir konsekventas, viena otru papildina, apstiprinās ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem.

Tiesa uzskata, ka tiesas izmeklēšanā pārbaudītie pierādījumi ir ticami, nav savstarpēji pretrunīgi un pilnībā pierāda apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa minētajos pierādījumos nesaskata būtiskas pretrunas vai nepilnības, kas varētu būt par pamatu šo pierādījumu ticamības apšaubīšanai.

Tāpat nav konstatēti kādi citi apstākļi, kas varētu būt par iemeslu minēto pierādījumu ticamības apšaubīšanai. Tiesa uzskata, ka ar minētajiem pierādījumiem ir pilnībā pierādīts, ka /pers. A/ ir izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 4.panta pirmo daļu Latvijas pilsoņi, nepilsoņi vai ārzemnieki, kuriem ir pastāvīgās uzturēšanās atļauja Latvijas Republikā, par citas valsts teritorijā vai ārpus jebkuras valsts teritorijas izdarītu nodarījumu neatkarīgi no tā, vai tas izdarīšanas vietā atzīts par noziedzīgu un sodāmu, saucami pie atbildības Latvijas teritorijā saskaņā ar šo likumu.

Novērtējot apsūdzētā liecības, cietušo un liecinieku liecības kopumā ar visiem tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem, tiesa atzīst apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 260. panta otrajā daļā, izdarīšanā par pierādītu.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta klasifikāciju apsūdzētais /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu aiz neuzmanības.

Apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47. pantu un atbildību pastiprinošus apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 48. pantu tiesa nekonstatē.

Apsūdzētais /pers. A/ agrāk netiesāts. Gada laikā administratīvi nesodīts. Strādā pastāvīgu darbu, apgādājamo personu viņam nav.

Pēc paša apsūdzētā /pers. A/ vārdiem ļoti nožēlo notikušo, atvainojas cietušajiem.

Vērtējot apsūdzētajam piemērojamā soda veidu, ir ņemams vērā Augstākās tiesas Senāta 2018.gada 8.augusta nolēmumā lietā Nr.SKK-434/2018 norādītais, ka lemjot par iespēju notiesāt personu nosacīti, ir jāievēro soda mērķis. Proti, ir jāizvērtē, kā konkrētās krimināltiesiskās represijas piemērošana sekmēs taisnīguma atjaunošanu, noziedzīgā nodarījuma recidīva novēršanu, aizsargās sabiedrības drošību, atturēs citu personu no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, sekmēs notiesātās personas resocializāciju. Jāievēro ne tikai vainīgās personas personību raksturojošie dati, bet arī fakti, kas saistīti ar noziedzīgo nodarījumu (noziedzīgā nodarījuma smagums, izdarīto noziedzīgo nodarījumu skaits, nodarītais kaitējums utt.). Turklāt pēc visu minēto apstākļu izvērtēšanas ir jārodas pārliecībai, ka, sodu neizciešot, vainīgais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Nav apstrīdams, ka svarīgs krimināLsoda mērķis ir pārkāpēju un citu personu atturēšana no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, taču tā sasniegšanai nedrīkst pārkāpējiem piemērot nesamērīgi bargu sodu ar mērķi iebiedēt sabiedrību, kā arī sodam nav jābūt vainīgajai personai ciešanas nesošam. Tiesas ieskatā, lai atjaunotu taisnīgumu, krimināLsodam nav jābūt nesamērīgi bargam vai pārlieku vieglam. Kriminālsods nevar būt kā valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesa, izvērtējot apsūdzētā personību, attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, noziedzīgā nodarījuma smagumu un raksturu, apsūdzētā rīcību pēc ceļu satiksmes negadījuma, tiesa uzskata, ka Krimināllikuma 35.pantā noteiktā soda mērķa sasniegšanu var panākt /pers. A/ piemērojot brīvības atņemšanas sodu, pietuvinātu soda zemākajai robežai.

Krimināllikuma 55.panta pirmā daļa nosaka: ja, nosakot sodu - brīvības atņemšanu, ilgāku par trim mēnešiem, bet ne ilgāku par pieciem gadiem, tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus, iegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tā vainīgo var notiesāt nosacīti.

No minētās tiesību normas satura izriet, ka pamats vainīgās personas notiesāšanai nosacīti ir tiesas pārliecība, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likuma pārkāpumus. Vienlaicīgi minētā tiesību norma uzliek tiesai pienākumu šo pārliecību pamatot, izvērtējot vairākus apstākļus – izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus apstākļus.

Tiesa atzīst par iespējamu apsūdzētajam /pers. A/ piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, sodu nosakot nosacīti ar pārbaudes laiku, jo, izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, to, ka viņš nav sodīts un nav tendēts uz Krimināllikumā noteikto sabiedrisko uzvedības normu, sabiedrības veselības un īpašuma apdraudēšanu, noziedzīgais nodarījums nav tīšs, izdarīts aiz neuzmanības, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma rezultātā radīto kaitējumu, tiesa gūst pārliecību, ka apsūdzētais, sodu neizciešot, turpmāk likumpārkāpumus neizdarīs. Piemērojams arī obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kas, tiesas ieskatā, turpmāko laiku liegs apsūdzētajam vadīt transportlīdzekļus, kā arī izslēgs iespēju izdarīt pārkāpumus ceļu satiksmē.

Tāpat tiesa uzskata, ka tikai savlaicīgs sods spēj efektīvi nodrošināt Krimināllikuma 35.pantā izvirzītos soda mērķus, savukārt sods, kas tiek noteikts vairākus gadus pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, nevar tikt uzskatīts par taisnīgu un nespēj nodrošināt krimināLsoda mērķu sasniegšanu. Tiesas ieskatā /pers. A/ nav uzskatāms par sabiedrībai bīstamu personu un soda mērķis tiks sasniegts bez viņa izolācijas no sabiedrības, savukārt ar nosacītu notiesāšanu saistīto pienākumu izpildes obligātums sekmēs citu personu atturēšanos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, gan apsūdzētā labošanos un resocializāciju.

Lietā cietušais /pers. C/ kaitējuma kompensāciju nav pieteicis.

Tiesas sēdē cietušās /pers. B/ pārstāve uzturēja materiālā kaitējuma kompensāciju 4085,80 *euro* apmērā un morālā kaitējuma kompensāciju 100000 *euro* apmērā, norādot, ka šī summa nav atlīdzināta.

Kriminālprocesā par noziedzīgajā nodarījumā, kas saistīts ar ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu, par cietušo atzīta /pers. B/. Šajā gadījumā kaitējuma kompensācijas veidu, apmēru un saņemšanas kārtību regulē speciālais likums – Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likums (turpmāk – OCTA likums) un saskaņā ar to izdotie Ministru kabineta noteikumi.

OCTA likuma 15.panta pirmā daļa nosaka, ka, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs (ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda) sedz zaudējumus, nepārsniedzot noteikto apdrošinātāja atbildības limitu. Minētā panta otrā daļa paredz, ka zaudējumus, kuri netiek atlīdzināti saskaņā ar šo likumu vai kuri pārsniedz noteikto apdrošinātāja atbildības limitu, trešā persona ir tiesīga pieprasīt normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. No OCTA likuma izriet, ka visos gadījumos zaudējumu atlīdzību ceļu satiksmes negadījumā cietušajai personai būtu jāizmaksā apdrošinātājam vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam. OCTA likuma 15. pants attiecas gan uz personai nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem, gan nemateriālajiem zaudējumiem, kas noteikti minētā likuma 19.pantā.

Kriminālprocesā no apsūdzētā /pers. A/ var tikt piedzīti tikai tie zaudējumi, kuri netiek atlīdzināti saskaņā ar OCTA likumu, vai kuri pārsniedz OCTA likumā un saskaņā ar to izdotajos normatīvajos aktos noteikto apdrošinātāja atbildības limitu. Pārējos gadījumos kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā nenoteic.

Šāds princips nostiprināts Latvijas Republikas Senāta Krimināllietu departamenta 2020. gada 18. februāra lēmumā lietā Nr.SKK-93/2020 un arī Latvijas Republikas Senāta Krimināllietu departamenta 2020.gada 21.janvāra lēmumā lietā Nr.SKK-1/2020.

No cietušās /pers. B/ pieteikumā ietvertās informācijas izriet, ka sakarā ar ceļu satiksmes negadījumu, kurā viņa guva miesas bojājumus, ir

izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība par nemateriālo kaitējumu 25000 *euro* apmērā, bet lietā apdrošināšanas kompānijas lēmums netika iesniegts.

Tiesas sēdē netika objektīvi pamatots morālā kaitējuma uzturētās summas apmērs, norādīts tāds morāls aizskārums, kas nebūtu noteikts apdrošinātāja noteiktā limita robežās vai pārsniegtu noteikto apdrošinātāja atbildības limitu. Izmaksātā apdrošināšanas atlīdzības summa 25000 *euro* apmērā cietušai par morālo aizskārumu un fiziskām ciešanām atlīdzināta saskaņā ar OCTA likumu un uzskatāma par noteiktu apdrošinātāja atlīdzības limita ietvaros. Turklāt tiesas izmeklēšanā noskaidrots, ka cietusī /pers. B/ atlīdzību saņēmusi arī no autobusu pasažieru pārvadātāja firmas */Nosaukums C/*, bet atlīdzības pozīcijas un summas apmērs iztiesāšanā netika noskaidrots.

Ievērojot, ka tiesas rīcībā nav apstiprinošu dokumentu par cietušajai /pers. B/ izmaksātajām atlīdzībām, tiesa nevar objektīvi izvērtēt kādi zaudējumi, to atlīdzības pozīcijas un summu apmēri, viņai tika atlīdzināti. Tādējādi, nav izsecināms un aprēķināms neatlīdzināto zaudējumu – gan materiālo, gan nemateriālo apmērs.

Novērtējot kopumā, tiesa secina, ka cietušās /pers. B/ kaitējuma kompensācijas kriminālprocesā nav nosakāmas. Vienlaicīgi tiesa uzskata, ka kompensācijas nenoteikšana kriminālprocesa ietvaros nav vērtējama kā cietušā tiesību aizskārums, jo saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo daļu cietušajam netiek liegtas tiesības prasīt kaitējuma kompensācijas atlīdzinājumu civiltiesiskā kārtībā, izmantojot likumā noteiktos pierādīšanas līdzekļus. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta ceturto daļu, pieprasot atlīdzību civiltiesiskā kārtībā, cietušais ir atbrīvots no valsts nodevas samaksas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likums 367., 368.pantu no apsūdzētā /pers. A/ valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi 19 *euro* – izdevumi, saistīti ar liecinieka ierašanos tiesas sēdē un atgriešanos dzīvesvietā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Jautājums par lietiskajiem pierādījumiem izlemjams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pant, un CD ar datiem glabājams kopā ar krimināllietu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 520., 530.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 260. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu trim mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz vienu gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz vienu gadu trim mēnešiem.

/pers. A/ pārraudzību uzdot Valsts probācijas dienesta /struktūrvienība/. Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.pantu /pers. A/ noteikt pienākumu 10 darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās reģistrēties Valsts probācijas dienesta /struktūrvienība/.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus – 19 *euro* izdevumus, saistītus ar liecinieka ierašanos tiesas sēdē un atgriešanos dzīvesvietā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

/pers. B/ kaitējuma kompensācijas nenoteikt.

Lietiskos pierādījumus: CD ar datiem – glabāt kopā ar krimināllietu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas 2022.gada 11.martā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese I.Freimane